

פרשת חקת

"זקנה אחת היתה בירושלים. זקנה נאה שכמותה לא ראיתם מימיכם. צדקת היתה וחכמה היתה וחיננית היתה וענוותנית היתה. אור עיניה חסד ורחמים וקמטי פניה ברכה ושלוש. אלמלא שאין הנשים יכולות להדמות למלאכים הייתי מדמה אותה למלאך אלקים. ועוד זאת היתה בה, זריזות של עלמות. אלמלא בגדי זקונה שעליה לא ניכר בה שמץ זיקנות..."

ש"י צאנאן, תהלה, מתוק: אד הנה, קצ"ח- ר"ז.

פרשת שבוע - הרב יהושע אהנס

שבת פרשת חקת		ימי החול	
הדלקת נרות	19:29	זמן תפילין /טלית	
מנחה	14:00	06:00	שחרית א'
		06:45	שחרית ב' (בביה"כ)
שחרית א'	06:45	08:00	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)
שחרית ב'	08:30	09:12-09:10	סוף זמן ק"ש
שחרית ע"מ	08:00	19:40	מנחה וערבית
מנחה	13:30	19:51-19:49	שקיעה
לימוד הורים וילדים	17:15	20:10	ערבית
מנחה (בבית שנון)	14:00	21:00	ערבית (בשקד ג')
מנחה ע"מ	17:30		
שיעור- הרב ארי	18:00		
צאת השבת	20:27		

אחות תורנית: הילרי יום-טוב. נייד - 052-3934505, קווי מקוצר- 8080.

שבת
שלום

פרשת חקת: *en* הנחשת

מוקדש ליוכבד, חותנתי בת המאה, אשר שמשה אחראית על הרפואה בסעד במשך הדורות הראשונים.

בפרשתנו בני ישראל לא הפתיעו, והמשיכו להתלונן, באותה עת שגם עסקו בהכנות הכניסה לארץ כנען. וברגע האחרון מאן אדום להתיר להם לקצר את דרכם ולעבור בארצו, ואפילו בתשלום ההוצאות. וכן אמרו: **אִין לַחֵם וְאִין מַיִם וְנִפְשָׁנוּ קָצָה בְּלַחֵם הַקְּלֹקֶל**. כרגיל, כל תלונה מתחילה בדברי אמת, ומסיימת בכזב או בטענה נבובה: **הַלֶּחֶם הַקְּלֹקֶל**. במילה יחידאית זו, אנחנו שומעים לשון 'קללה' וגם 'קלות'. וזאת לעומת איזכור קודם של המן: **בְּלִתִּי אֶלֶּהֶמן עֵינַיִנו**. נראה כי הפעם הוציאו דבה על הלחם עצמו.

והעונש בהתאם: **נחש הדומה בלשונו לִנְחָשׁ** [מלעיל], המזכיר את האיסור **'לא תנחשו ולא תעוננו** - לא תעסקו בקסמים, או אולי פירושו לא תלחשו - לא תוציאו דבה, ואפילו על הלחם.

ומן המכה לתרופה: **נחש הנחשת**, שהפך לסמל הרפואה ליושבי תבל. [ולעתים, בטעות, שני נחשים, על פי אגדה אלילית יוונית, שמקורו בתרבות שומרית].

במדרשים, וכן בירושלמי [ר"ה פרק ג] מבדילים בין סתם נשוך [כגון על ידי כלב או חמור] שדי לו כדי להתרפא **לראות את נחש הנחשת: וְהָיָה כִּלְהַנְשׁוֹךְ וְרָאָה אֹתוֹ וְחָיָה**.

לעומת נשיכת **נחש**, שהיא מסוכנת יותר, ואז נאמר: **וְהָיָה אִם־נִשְׁךְ הַנְּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהִבִּיט אֶל־נְחָשׁ הַנְּחָשֶׁת וְחָיָה**. כלומר, לא די לראות את נחש הנחשת, אלא צריך פעולה, להביט בו.

וכן הדבר ברפואה: כדי לרפא חולה מדבר קטן, די בגלולה קטנה או חבישת הפצע. אך בדבר גדול גם הרופא יפעל מהר יותר או באמצעים מיוחדים, ואף מעודדים את החולה בדברים, כדי שהוא עצמו ירצה להחלים.

ובשולי הדברים, אי אפשר לקרוא את הפרשה, בלי להרגיש שסבתא יוכבד נמצאת שם בכמה פסוקים: על הרפואה, כבר אמרנו.

על התלונות של עם ישראל, הרי יוכבד מאז ומתמיד מסמלת את האדם המקבל כל דבר, שלילי כחיובי, בלי תלונות, ומי יתן שתנוח רוחה זאת על כל עמנו.

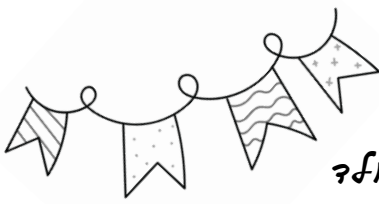
על המסע לארץ כנען, הרי יוכבד 'העפילה' ארצה ולא רק ברחה מן הצורך בגרמניה.

על שירת הבאר, יוכבד יודעת לברך על הטוב, ולא לקונן על החסר.

נברך אותה בבריאות, כפי שנתנה לנו בריאות כל חייה.

אֵלֶּיהָ

לְיוֹכָבֵד אֵלֶּיךְ הַיְקָרָה לָנוּ -
בְּרַכָּה וּבְתַרְמִימוֹת בְּיוֹם חַדָּק
עַם הַדֹּעַק לְאֵלֶּיךְ מֵאָה!
רְבוֹת בְּנוֹת, עֲשׂוּ חֵיפָי;
וְאֵתִי, עֲלִית עַל-כַּףֶּנְהָ.

ברכת הקיבוץ ליום ההולדת ה-100 ליוכבד אלף

יוכבד יקרה!

התבקשתי לברך אותך ליובל הכפול שלך בשם הקבוצה. חשבתי בליבי: מה לי כי אברך אותך בשם סעד? הרי את לא "סתם" עוד חברת משק, אלא שכנה טובה, שלא לומר "אמא שניה"!

שנים ארוכות התגוררו המשפחות שלנו, גולד את ברט, דלת מול דלת והיינו נכנסים זה אצל זה דבר יום ביומו. נכון, לא צרורים בי זיכרונות רבים מ"אזור ג" בהרצליה, בשנות ילדותנו הראשונות, אך זכורים לי היטב החיים המשותפים בצריפים השוודיים בסעד, שיכון וותיקים בית 64 ולבסוף בשכונה י"ב, שכונת הוותיקים הראשונה. לא זו אף זו שזכינו באחות צמודה, אלא שאם היה חסר לנו דבר מה, ידענו תמיד שנמצא אותו אצלך ואצל שמואל. עד היום בו נפרדת את, ואיתך הקיבוץ כולו, משמואל ז"ל, שהיה דמות מרכזית וחשובה בסעד בכלל, ובמשפחת גולד בפרט.

הפרידה משמואל ז"ל הייתה ראשונה בשרשרת פרידות קשות ועצובות שהיו מנת חלקך במשך השנים. אחריו הלכה מאתנו יעל האהובה, שמוליק המתוק, שרה נכדתך ואחי חתנך, זכר כולם לברכה. אבל את, יוכבד, לא נפלה רוחך. העמסת את האבל על שכמך, בחרת בחיים והמשכת בעבודתך המסורה במרפאה. לא שכחת ולו לרגע שיש לך משפחה מפוארת מאחוריך. כך שנה אחר שנה, שנים ארוכות ומלאות מעש. עד הגיענו ליום המיוחד הזה בו את, החברה הראשונה והוותיקה ביותר בסעד, חוגגת את יום הולדתך המאה. מי מילל ומי פילל?! זה אחר זה הסתלקו חבריך וחברותיך הוותיקים לבית עולמם, בשעה שאת זקופה, צלולה – ועומדת על רגליך.

יוכי! אין לך מושג עד כמה אנו גאים בך! במו ידיך יצרת סטנדרטים כמעט בלתי אפשריים. אין לי מושג וחצי מושג במה מברכים אישה שהגיעה לגיל כה מופלג, המתפקדת כתמול שלשום. הערב הזה אנו מאחלים לך עוד שנים באותו המרץ ובאותו העיזוז. שנים של נחת, שלוה, שמחה ובריאות בחיקה של משפחתך האוהבת, ובחיקו של הקיבוץ המשתאה. מזל-טוב לך והמון אושר.

אנוס ברט.

סבתא חולדת 100 – ברכת הנכדה חלדה

(הוקראה בצרף השקת הספר "בראש אורט" – סיפור חייה של יוכבד אלף)

כמו בפושקה רוסית,

בָּבָה בתוך בָּבָה,

מְקַפְּלוֹת בי

אמי וסבתי

ואם אִמָּה

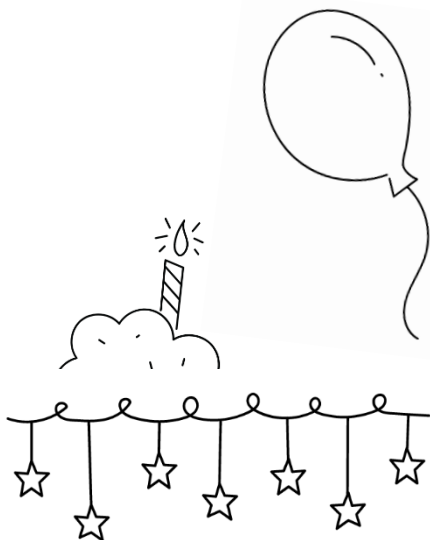
וְסִבָּתָה

וכל הדורות,

שורת נשים שקטה

כמו שדרה של כוח.

(דליה קווה)

סבתא יקרה שלי, שלנו.

במהלך השנים שמעתי ממך את הסיפור שלך ואת הסיפור של המשפחה, ובשנה האחרונה קיבלת על עצמך משימה גדולה - לכתוב את סיפור חייך בספר לכבוד חגיגות המאה.

קריאת הספר היתה חוויה עוצמתית בהרבה מן הסיפורים ששמעתי עד כה.

הסיפור שלך, שנכתב בצורה מקצועית ומעניינת כל כך, מסודר באופן ברור וכתוב עם תיאורים אמיתיים, לצד התמונות שמלוות את הסיפור, כל אלו שאבו אותי אל תוך העלילה כמו סיפור מתח.

הצלחתי להרגיש את הילדות שלך, שהייתה טובה ובטוחה, בתוך משפחה מיוחדת וערכית שחיה את חייה סביב עולם התורה והמצוות.

הרגשתי את הפחד שעלה מתיאורי המלחמה והרדיפה של היהודים, חשתי דפיקות לב למקרא התיאור של המשפחה המתחבאת בעליית הגג וניצלת בניסי ניסים.

שמחתי בשמחתך שעלית ארצה והרגשתי את חדות הנעורים וההתרגשות בהקמת הקיבוץ, החתונה והקמת המשפחה.

בכיתי יחד איתך שקראתי מה הרגשת כשסבא שמואל נפטר.

דרך הספר התגלו לי צדדים שלך שלא הכרתי.

אני רואה בעצמי הרבה תכונות שלך שאת מספרת עליהן שוב ושוב בספר.

אהבה לסדר וניקיון, אהבה למטבח ולבישולים וצורך בלתי מתפשר לעזור ולטפל בחלשים.

בנוסף אני גם שואבת מהספר את כל התכונות שלך שהייתי רוצה שיהיו בי:

אמונה חזקה ב-ה', שהובילה אותך לכל אורך הדרך, נחישות ודבקות במטרה, חוסן פנימי ואופטימיות שהם לב ליבך.

ואכן, כשקוראים את הספר ולומדים על משפחתך ניתן בקלות להבין מהיכן הגיעו כל התכונות המיוחדות האלה, ולראות את השורשים העמוקים שלך שנטועים חזק בקרקע.

ועכשיו, כשהגענו ליום הגדול, אני רוצה לאחל לך, סבתא יקרה שלי, שתמשיכי להיות חלק משמעותי בחיי ובחיי ילדי. שתמשיכי להיות השראה בשביל כולנו לעוד הרבה שנים טובות ובריאות.

אוהבת מאוד

חלה שולן-חנה.

אילות ותשובות עם יוכבד בת האמה

בפעמים הראשונות שניסיתי לקבוע מועד לביקור אצל יוכבד, היו לה כבר תכניות – אישה עסוקה, ב"ה! בסופו של דבר הצלחנו להיפגש. ביקשתי לשמוע מיוכבד על הקריירה שלה כ"אחות המיתולוגית" של סעד.

"עבדתי כמרפאת סעד במשך 40 שנה. איך זה התחיל? יום אחד יעקב דרורי ז"ל שהיה מזכיר פנים פנה אלי ואמר לי שאני אהיה האחות של הקבוצה. לא היתה לי כל הכשרה ושאלתי אותו: "איך?" ענה לי: "את תדעיי". קצת פחדתי, אבל לאט לאט למדתי מה שצריך. היה כל פעם רופא שהגיע לתקופה קצרה ואז התחלף ברופא אחר. עבדנו יחד."

האם יש טיפול מסוים שאת זוכרת במיוחד?

"אני לא יכולה לשכוח את הזריקה הראשונה שנתתי, בהשגחת הרופא שעבד אז איתי. עמי אפלבאום (בנם של מנחם ז"ל ומיכל תבדליא, כיום יו"ר רשות החדשנות והמדען הראשי במשרד הכלכלה והתעשייה), היה אז בן שישה חודשים. כנראה הזריקה היתה בסדר... במשך השנים רכשתי ידע ואני מודה שבתחומים מסוימים, כמו בענייני עור, התמצאתי מאד."

בשנים הראשונות לא היו כמעט תרופות. נתנו תרופה בשם "סולפה", סוג של אנטיביוטיקה שהיה אז בשימוש. כשהגיע הפניצילין לארץ זה עזר לנו מאד לטיפול במחלות רבות. לא אשכח איך בוקר אחד הגעתי לעבודה וגיליתי פריצה! נגנבו כל התרופות!"

מתי קיבלת תגבורת למרפאה?

"נילי סלנט, שלמדה בבית ספר לאחיות, נכנסה לעבוד במרפאה. כך התחילו יחסי עבודה מצוינים שנמשכו שנים רבות. נשארנו עד היום חברות. עבדנו יחד במרפאה, וביקרנו אנשים חולים בביתם. לא היתה קלנועית כמובן, אבל הקבוץ היה יותר קטן. נילי ואני היינו תמיד בכוננות. באותן שנים היה נהוג להכניס חולים מסוימים ל"חדר חולים" מחוץ לביתם. הלכנו כל יום, לפעמים מספר פעמים, כדי לטפל בחולים. היתה פעם מין מגפה בסעד, היו הרבה אנשים עם חום מאד גבוה."

מה זכור לך מימי המלחמות בסעד? לא היה אז צח", איך התנהלה המרפאה בתקופות חירום?

"במלחמת סיני (1956), פינו אזרחים שעלו על מוקשים באזור רצועת עזה, והביאו אותם אלינו למרפאה לטיפול. באו ערבים ויהודים, לפעמים קטועי רגל ועם פציעות קשות אחרות, וניסינו לעזור להם עם האמצעים שהיו לנו. זה היה מאד קשה. כל הנשים שהיו אז בהריון קיבלו הוראה להיות במקלט מסוים יחד. גם אני הייתי אז בהריון, אך לא יכולתי לשבת במקלט כי הייתי עסוקה בארגון ציוד רפואי וטיפול בחולים. אני זוכרת את עצמי סוחבת ארגזי ציוד ויורדת במדרגות למקלט."

במלחמת ששת הימים זכור לי שהכנתי הרבה ערכות עזרה ראשונה.

צריך לזכור שלפני שנים לא היו טלפונים בבתי בסעד (ובוודאי שלא היו טלפונים סלולריים לכל אחד...) לאריה קרול ז"ל (אביהן של מיכל אחיטוב ואחיותיה) היה טלפון בבית בגלל עבודתו, וכשהיינו צריכות משהו דחוף כמו לקרוא לאמבולנס, רצנו לבית קרול כדי להשתמש בטלפון."

ספרי בבקשה על התפתחויות בתחום הרפואה שלדעתך משפיעות לטובה על החיים שלנו.

"בתחום הלב ברור שההתקדמות עשתה שינוי גדול. פעם אנשים עם בעיות לב לא חיו שנים רבות. כיום אפשר לתקן כמעט הכל. הדבר השני שמאד עוזר לצוותים רפואיים זה ציוד קל וחד-פעמי. למשל, בעבר כדי לתת זריקה השתמשנו במזרק גדול. הרתחנו אותו כדי שיהיה סטרילי. מילאנו אותו בתרופה ואחרי הזריקה היינו צריכות שוב להרתיח... כשהלכנו לחולים הביתה או לחדר החולים, הנחנו את המזרק על מגש, והיינו צריכות ללכת בזהירות כדי שהמגש לא ייפול. וכמובן, בענייני תרופות הרפואה מאד התקדמה ועל זה אני מברכת."

על מה עוד את מברכת, יוכבד?

"אני מברכת על משפחתי. יש לי משפחה גדולה ונהדרת כאן בסעד, וגם מחוץ לסעד. הם עוזרים לי, באים הרבה לבקר וזה משמח אותי מאד."

רא"נה: שרה פולק.

ברכת הנינה ש'סבתא בצרפ השקת הספר

סבתא יקרה שלי!

ישבתי עם עצמי הרבה וחשבתי על מה אני רוצה לדבר באירוע שכל כך חיכית לו והיית גאה בו,

ובכל התהליך של יצירת הספר שהוא סיפור חייד.

כשישבתי וחשבתי הרגש הכי חזק שעלה זה הרגש של כמה שאני מרגישה שזכיתי ושאני בת מזל! זכיתי בסבתא! לא סבתא-רבתי... אלא סבתא! מאז אותו יום ארוך שנלקחה ממנו בפתאומיות סבתא יעל, את תפסת את מקומה והיית בשבילנו ממש כמו סבתא, ואני חושבת שאני אדבר בשם כל המשפחה שלנו, שאנחנו מרגישים אלייך ממש כמו נכדים.

זכיתי לגדול לצידך בקיבוץ מיום שנולדתי, מאז שאני קטנה הקפדתי על ביקורים אצלך בבית וכשגדלתי המשכנו ביחד לשמור על קשר טלפוני. באמצע השבוע כדי לשאול 'מה נשמע' ושיחו התעניינות הדדית, והיום בכל שבת שאני מגיעה הביתה חשוב לי מאוד הביקור אצלך בבית, וזו מלווה בישיבה איתך: הרבה לדבר, להקשיב ולצחוק.

זכיתי ללמוד מההסתכלות המיוחדת שלך על החיים ולנסות לקחת גם חלק מזה לעצמי. את הצחוק וחוש ההומור שמאפיינים אותך, את האופטימיות התמידית ואת ראיית הטוב שבכל דבר, ובמיוחד כוח הרצון שיש בך, שאף פעם את לא מוותרת לעצמך גם אם קצת קשה לך.

ישבתי לקרוא את הספר בהרגשה שאין משהו שלא סיפרת לי בכל השעות הרבות של השיחות והסיפורים שהיו לנו ביחד. וכמובן, את מצליחה כמו תמיד להפתיע אותי, וישבתי מרותקת עם הספר. בכל פעם קראתי קצת כי לא רציתי שהוא ייגמר. אין שום ספק שיש לך כל הסיבות שבעולם להיות גאה בו ובסיפור חייך.

את מקור ענקי לגאווה והשראה בשבילי! תשאלו כל אחד שמכיר אותי מי האדם שהכי משפיע עלי לטובה, האדם שהכי חשוב לי בחיים והאדם שאני הכי לומדת ממנו כל יום דברים חדשים! וזאת בהחלט את סבתא!

אני מאחלת לך ולנו עוד הרבה שנים טובות של זיכרון צלול ושנמשיך לשמוע עוד ועוד סיפורים ממך! וכמו שתמיד אנחנו אומרות "העיקר שהראש עובד וכל השאר זה בונוס!"

אני אוהבת אותך המון,

תה קסלר

ל'וכבד אלה ביום חנה

" למדני אלוהי ברוך והתפלל

על סוד עלה קמל

על נגה פרי בשל..."

(לאה גולדברג)

יוכבד,

זה שנים שאני נושאת עיניים אל התפילה שבך.

אל הנאמנות הפשוטה והכנה שיש בתוכך לקב"ה.

בתקופות אור ובתקופות חשיכה

בעיתות עצב או ברגעי שמחה

שפתייך ופנייך אומרים תפילה.

את פוסעת לבית הכנסת,

מדרכת הקיבוץ מכירה את צעדייך,

עלי השיח מודדים את קומתך,

קרני שמש מחממים את כתפיך הנושאות שנים וזיכרונות,

דלת בית הכנסת מחכה לך, מחכה ממש,

והקירות נאים לעמידתך שכבדה עם השנים.

אני שלעיתים עומדת לצידך

לוחשת לעצמי כמה יפות ומתאימות לך המילים של לאה גולדברג:

"למד את שפתותיי ברכה ושיר הלל

בהתחדש זמנך עם בוקר ועם ליל

לבל יהיה יומי כתמול שלשום

לבל יהיה עלי יומי הרגל".

מזל טוב ורוב נחת ואושר ברגעי חייך.

מרה אלה (כאלה של יוכבד, רצייתו של הבן יוסי אלה)

יוכבד במרוץ סעד 2013.
המשיכי במרוץ החיים!

ועוד בשולי שבוע הספר.

על שני ספריי שיצאו לאור

כתבתי והוצאתי שני ספרים:

קה חרוזים לחיים ואירועים

ספר מקאמות על אירועים שונים במדינה, בקיבוץ ובמשפחה. למעלה מ- 50 שנה אני מלווה אירועים הקרובים לליבי ולתנועתי "בני עקיבא", וסוקר בכתיבה מאורעות חשובים שאירעו באותן השנים, ואשר השפעתן על סדרי החיים בישראל היתה ניכרת. את התרשמותי מחלקם הגדול שיקפתי בחרוזים. בספרי קיבצתי למעלה מ- 100 מקאמות, והן נוגעות בנושאים שונים מחיי היומיום: חגים וימי מועד, ימי זיכרון, אירועי תרבות שונים, חוויות מיוחדות ועוד. בחלקן ניתן למצוא אף ביקורת או השגות מרומזות, על הנעשה במדינה.

הפה נחכימה: ספר חידות על חיים ועל שמות

ספר חוויתי ועשיר זה אוצר בתוכו חידות מתוחכמות ותשובות לצידן – לכל אירוע. חידות אשר תעוררנה שמחה ועניין, הנאה, לימוד, צחוק ומחשבה. במגוון החידות נמצא חידות רבות על חגים ומועדים וכן על שמות של אנשים. חלקן קלות כקליפה של שום וחלקן קשות כאגוז שאין יד רכה מסוגלת לפצח. חלקן המעלות חיוך על שפתיים, וחלקן מקמטות מצח בין העיניים. יש בהן שנכתבו בצורה ישירה, ואחרות נשענות על ידע בחוכמת הגימטריה ועל משחקי מילים. ניתן לשלב אותן במסיבות שונות, בקידושים בבתי הכנסת, בתנועות נוער, בבתי ספר ובכל כינוס חברים במקומות שונים. (ספר זה, שיצא לא מזמן לאור, ניתן עדיין לרכישה אצל רחל גינזברג)

ליסא אהרנאי

"הדואק לימים זורע חיטים, הדואק לנשים נוסע עציט, הדואק לדורות אחתך

אנשים" (יאנוס קורצ'אק)

מי מאיתנו לא מכיר את האמרה הידועה הזו? כשחשבתי לכתוב על חינוך לעלון, איכשהו הדהד בי המשפט הזה, אולי כי הוא משלב השקעה בחומר לצד השקעה ברוח.

פעמים רבות אנו מדווחים על מצב ההשקעות השונות שלנו בקיבוץ ועל התפתחות הזרעים שזרענו בגידולינו השונים. היום רציתי לדבר על זרעים נוספים שגדלים כאן איתנו, הילדים שלנו, הנכדים, השכנים - דור העתיד של סעד...

לפני כשלושה חודשים התחלנו, מספר לא מועט של אנשים מהקהילה, להיפגש ולחשוב על עתידו של החינוך החברתי בסעד, כחלק מתהליך "המצפן הקהילתי". נפגשנו לשעות ארוכות של חשיבה ושיח עם מנחה מומחה לתחום. אנשים מכלל האוכלוסייה אשר נענו לקול הקורא בנושא – הורים במערכת החינוך, מדריכים, חברי קהילה בוגרים שכבר אין להם ילדים במערכת ואפילו שתי בנות נוער מתוקות שהחינוך בסעד חשוב להן. מעבר להזדמנות לפגוש אנשים שונים ולהיחשף למגוון עמדות, חשתי סיפוק על כך שאני גרה במקום שהחינוך חשוב לאנשיו.

אלופים בדפדופים – פרשת חוקת

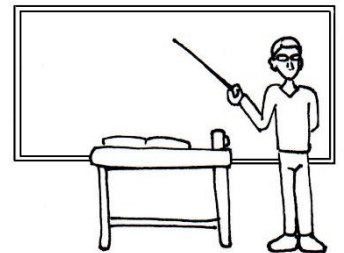
לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. איזה נושא בפרשה (פרק יט פסוק ב) נפתח במילים "זאת חקת התורה", ואיזה נושא בפרשת מטות (במדבר לא, כא) נפתח במילים "זאת חקת התורה"?
2. מי מכונה "תמימה" בפרשה (פרק יט פסוק ב), מי מכונה "תמימה" בפרשת בהר (ויקרא כה, ל) ומי מכונה "תמימה" בתהילים (פרק יט פסוק ח)? מה משמעות המילה בכל מקום?
3. מה מתרחש בפרשה (פרק יט פסוק יב) "ביום השלישי וביום השביעי", ומה מתרחש בפרשת מטות (במדבר לא, יט) "ביום השלישי וביום השביעי"?
4. על פי הפרשה מה יעשה מי שנגע (פרק יט פסוק טז) "בעצם אדם"? על פי יחזקאל (פרק לט, טו) מה יעשה מי ש"רָאָה עַצֵּם אָדָם"?
5. בעקבות איזה אירוע בפרשה נקרא מקום בשם (פרק כ פסוק יג) "מי מריבה", ובעקבות איזה אירוע בפרשת בשלח (שמות יז, ז) נקרא מקום בשם "מסה ומריבה"?
6. מי אמר למי בפרשה (פרק כ פסוק יז) "נעברה נא בארצך", ומי אמר למי בפרשה (פרק כא פסוק כב) "אעברה בארצך"?
7. מהו המיקום של "הר החר" בפרשה (פרק כ פסוק כה), ומהו המיקום של "הר החר" בפרשת מסעי (במדבר לד, ז)?
8. מהו הנס המוזכר בפרשה (פרק כא פסוק ח) "וַיִּשִׂים אֹתוֹ עַל נֶס", ומהו הנס המוזכר בספר ישעיהו (פרק ה, כו) "וַיִּנְשֵׂא נֶס לְגוֹיִם"? היעזרו בפירוש רש"י בשני הפסוקים.
9. מה היה סופו של "נחש הנחשת" שהכין משה בפרשה? ראו בספר מלכים ב (פרק יח, ד).
10. מי הם המלכים אליהם פונים בני ישראל בפרשה (פרק כ פסוק יד; פרק כא פסוק כא) כדי לקבל רשות לעבור בגבולם, ומי הם המלכים אליהם פונים בני ישראל, כפי שמופיע בספר שופטים (פרק יא, יז-יט)?

הרב ארי סט

אם אשתך

הוא מסגל להרבה יותר
הוא אינו משתדל
הוא לא אוהב להתאמץ
הוא ילד עצל
הוא אינו מקשיב בשעורים
הוא לא אוהב לעבד
כמעט טוב מאד.

(יורט טהרל, "הנשיקה הראשונה", ת"א תש"ס, צ"א 20)

מוקדש באהבה לכל הילדים ובני הנוער שסיימו, או יסיימו, השבוע את לימודיהם ויקבלו תעודות...

הצוק הצ'יטי

לאחר התלבטויות רבות, מחשבות, הרהורים, התהפכויות, פירכוסים – לפרסם או לא לפרסם? הגעתי למסקנה שאין ברירה! אני רוצה שכולם יידעו, יקראו, יפנימו ויבינו מה שעובר עליי, ואת ההשלכות אליהן עלול הדבר להוביל, לכל אחד ואחת מאיתנו, ולא משנה מאיזה מוצא הוא!

אז זה התחיל ככה!

יום אחד אני מתעורר כהרגלי, הולך להתרחץ, לשטוף פנים, פותח ארון על מנת להוציא משחת שיניים שאני יודע בדיוק היכן מיקומה, ומגלה שאין! מחפש, נובר, עובר על כל התאים בארון, ולבסוף אני מגלה שבתחתית, במקום הכי נמוך, אי שם עמוק בפנים, נמצאת משחת השיניים המיוחלת. ובו זמין מגלה שכל מה שהיה פעם למעלה – הפך להיות מטה, או בצד, ולך תחפש!! לא אלאה אתכם, אבל כל הפריטים, ממגבות ועד כדורים מהמרפאה, כולל כדורי הרגעה שהייתי חייב לקחת במידי! ועוד ועוד...

אני הולך כמובן להתפלל. פותח מגירות לקחת תפילין וסידור תפילה ומגלה שגם כאן התהפכו היוצרות! שלא לדבר על קפה של בוקר, שלקח לי שעה לגלות היכן הוא ממוקם!

ואז באה לי החלטה. די! עד כאן!!

דיברתי עם עדנה, אשתי היקרה, שאני מאד אוהב אותה ומוקיר אותה, והיא הבהירה לי שהחליטה לעשות סוף סוף סדר בבית. אז כמובן שאלתי: למה את לא מיידעת אותי? והתשובה היתה שגם היא וגם עינת בתנו האהובה החליטו שמוכרח לבוא שינוי, ואפילו שינוי דרסטי, בכל הארונות, הרהיטים ובכל תכולת הבית. והיא קראה לזה "רפורמה", והיות והן הרוב (שתיים נגד אחד!) אז זה הכי דמוקרטי שיכול להיות.

השיח התחיל להתלהט ואמרתי שלא יקום ולא יהיה, ואני לא אשתוק! זה הבית שלי והמקום שלי!

יצאתי בסערת רגשות והתחלתי להסתובב סביב הבית. בשלב מסוים לקחתי את הדגל שמונח לנו במחסן - דגל יום העצמאות – הצלחתי למצוא אותו... עשיתי לי מין מגפון כזה מקרטון והתחלתי לצעוק: בושה! בושה! דיקטטורה אאוט!!! לקחתי משרוקית כמובן, וזה באמת עשה רעש, טירלול לא נורמלי!

השכנים כולם יצאו, שאלו מה קרה וניסו להרגיע. אולי אפשר להתפשר? לא ויתרתי. זה הגיע עד המוסדות ושם אמרו שנשב לדבר, כמובן – עם רצון לפשרה!

הסכמתי על אף שזה לא היה פשוט לי. הבהירו לי שהשיחות וההידברות זה כעין פלטפורמה לרפורמה שרוצים לעשות לי.

אז כעת אנחנו עדיין בדיונים. יש אווירה טובה ורצון טוב. אנחנו משפחה, ומשפחה כידוע לא בוחרים, והתחושה שלי – שמכל הטירלול הזה ייצא משהו טוב!

לו יהי!!

יוסף כראון

לצרכה ומשה בן-צ'י
ולכל המשפחה המורחבת
רוח ברכות ואיחולים
לנישואי הנכד
בר בן צ'י וארנון ח'בי
עם לולתו ד'ניאל-רחל

פינת הטריבונה / יאיר שלומי ופרקאי אפרתי
נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשות "חוקת", תשובות במהופך בעלון בעמוד 9

1. איזו תוכנית הגנה כללית תכנן יצחק שדה ב-1942 למקרה של פלישת גרמניה הנאצית לישראל?
  2. לפי שירה של פניה ברגשטיין, מה יש לפרה האדומה?
  3. באיזה שיא מחזיקים (לטענתם) ישראל גוטסדינר ובני רוזנבאום?
  4. מי ביצעו את השיר "דרך המלך" באירוויזיון 1989?
  5. היכן שוכנת מדרשת באר (למדרשה יש שתי שלוחות)?
  6. בראש איזה גוף עמדה גילה אדרעי?
  7. באיזו קתדרלה מפורסמת בצרפת פרצה שריפה לפני כ-4 שנים? השריפה גרמה לקריסת הגג והצריח המפורסם שלה.
  8. מה מסמל הצירוף "ארז דוד", בהקשר של השפה הערבית?
  9. בראש איזה כולל עמד הרב יוסי שריד?
  10. מה שימושו העיקרי בימינו של הצמח אזוב מצוי?
- אגדת אקטואליה: מה מקור האם של חודש תמוז, שהתחיל הסבוצ?**

סופ"ש קהילתי

שבת בלק, י"ב תמוז (1.7-30.6)

סעודת ליל שבת קהילתית בחדר אוכל

קידושים במספר מוקדים

תורה ועבודה TED

ראשון, י"ג תמוז (2.7), אחה"צ

חדר בריחה ברחבי הקיבוץ

לפי מלא יפורסם הנושילון השבוע הקבילני, הקבוצות והמנחי הזואר

ולכל חניכי וחניכות מצרכות החינוך שלנו-
חופשה נעימה ובטוחה לכולכם!
תודה לכל אנשי החינוך בקרבנו.
ברכה מיוחדת לוועדת החינוך ולצוות האיזורים, לצננות המאשיכות להפציל
את הנניס כל ימי החופשה, ולכל מדריכי ומדריכות החינוך החברתי המסוריי-
בהצלחה בחופש הדדוף! שמרו גם על עצמכם.

למצן השקט הנפשי

לפני שבועיים פורסמה הודעה בקבוצת הוואטסאפ של בית ספרנו, על פריצה בשבת בבוקר לבית הספר. מעבר לנזק הכלכלי המיידני, יש לתת את הדעת גם על ההשלכות ההיקפיות. ראשית, פגיעה בתחושת הביטחון ובחוסן הנפשי, שהרי באותה קלות יכלו להיכנס גם מבקשי רעה אחרים ולא רק תאבי ממון. שנית, פגיעה בכושר ההרתעה, אני מדמיינת איזו קבוצת וואטסאפ של "פורצים חסרי גבולות", אשר וודאי כבר סימנו את הקיבוץ כמקום קל לפריצה הבאה. אני בטוחה שהיה תחקיר אירוע והסקת מסקנות. הייתי רוצה לבקש התייחסות לאירוע מהאחראים. זה מספיק חשוב כדי שנתכנס כולנו ערב אחד במועדון לקבל דיווח מסודר, להבין מה קרה, איפה הכשלים, מה אפשר וצריך לעשות כדי שהאירוע לא יישנה, ואיך מחזירים את תחושת הביטחון והחוסן לקיבוץ.

קכן בארובסקי

קופת הבית

עדכון שעות פעילות:

יום ראשון : ללא שינוי 10:00-12:00

יום רביעי: 11:00-12:00

בברכה,

איילת פרידלר

13 נאות איתור יו"ר יוצא לסיבוב שני - בכוחות מחודשים

השבוע התכנס צוות האיתור המחודש ליו"ר הקיבוץ. אל הצוות הצטרפו יפעת ניימן (המוכרת לנו מתהליך "המצפן הקהילתי"), יועצת ארגונית שמחליפה את נפתלי לדר שליווה את הצוות עד עתה, ואפרת שלומי - נציגת ההנהלה הקהילתית הנוכחית שמחליפה את אליאב.

מטרת המפגש היתה להפיק לקחים מתהליך האיתור עד כה, ולהתניע את התהליך בשנית לאור התובנות שעלו. הגדרת תפקיד היו"ר רועננה ועודכנה בהתאם לתובנות אלו ולאור קולות שעלו מן הציבור, לקראת ההצבעה על המועמד הקודם.

הגדרנו את לוח הזמנים העקרוני של התהליך. כמובן שלא כל המהלכים תלויים בנו, אך ככל שיהיה ניתן נשתדל לזרז את התהליך.

הצוות יפרסם את המכרז המחודש באתרים השונים, ייפגש עם המועמדים הרלוונטיים, ישוחח עם ממליצים וייעזר באבחונים מקצועיים, ככל שיידרש. בסופו של המהלך נציג לציבור את המלצותינו על המועמד המתאים ביותר. אחד הלקחים מהתהליך שנעשה עד כה, הוא חשיבות הקשר עם הציבור לאורך הדרך. לכן נשתף את הציבור מעת לעת על גבי העלון בהתקדמות התהליך. כמו כן, אתם מוזמנים לפנות לכל אחד מחברי הצוות בכל שלב. בהזדמנות זו אנו פונים אליכם ומבקשים: אם יש לכם מכרים שיכולים להתאים לתפקיד - עודדו אותם להגיש מועמדות ל"קול הקורא" שיפורסם. עזרו לנו להביא את המועמד המתאים ביותר לקיבוץ! בע"ה נעשה ונצליח!

13 נאות האיתור: יצא לסיבוב - מרכז, יצנקוב ליוון, נצט אפן חן, נחוט לנדאו, יונת לוי, גפולון כלפה ואפרת שלומי.

על תפקידו של בית כנסת, בימים ההם בלמחן הלה

בית כנסת בקהילה יהודית, היום כמו בעבר, כשמו כן הוא: מרחב להתכנסות. בתי הכנסת העתיקים ביותר שנמצאו בארץ ישראל (מצדה, הרודיון וגמלא - לדוגמה) מתועדים לתקופת בית שני, עוד לפני שעברנו מקורבנות לתפילות! כתובת שנמצאה בעיר דוד לפני למעלה מ-100 שנה ומתועדת גם היא לתקופת בית שני (כתובת תאודוטוס בן וטנוס), מספרת על שושלת משפחתית של ראשי בית כנסת בירושלים, שנבנה לשם התכנסות ללימוד תורה ומצוות, ולאירוח עולי רגל. בית הכנסת, בתקופה ההיא, תיפקד כמקום התכנסות של הקהילה, ללא קשר לתפילה. אפילו המילה האנגלית לבית כנסת - synagogue - מקורה ביוונית, ומשמעותה: "להביא יחד" או- "מקום התכנסות".

ומה עושים שם היום? היום מרחבי בתי כנסת משמשים קהילות רבות גם לתפילה, אך אולי יותר חשוב - כמקום התכנסות קהילתית ללימוד, ציון אירועי החיים ועוד.

בשביל תפילה לא צריך בית כנסת. רואים זאת בתפילות שמתקיימות בקרונות "רכבת ישראל" מידי יום, טיסות "אל-על" ולאחרונה גם נוכחנו בכך הלכה למעשה בקורונה. לא מקימים בית כנסת בקרון הראשון ברכבת או במחלקת התיירים במטוס, בכל פעם שמגיע זמן התפילה.

קהילה חייבת מרחב להתכנסות, להתאחד יחד. נקודה זו עלתה אך לאחרונה באופן חזק וברור בתהליך "המצפן הקהילתי".

אין צורך באחידות אלא במרחב מאחד המאפשר להחזיק את השוני ביחד כאגודה אחת, משל לארבעת המינים. בית כנסת יכול וצריך להכיל בתוכו מענים שונים לצרכים שונים של הקהילה, כמו מרחבי תפילה שונים, וגם לאפשר סגנונות שונים של תפילה. אבל האם קהילה אחת יכולה להכיל יותר מבית כנסת אחד מבלי להתפצל לשתי קהילות שונות? זאת השאלה.

נדב לנדאו

משלחה אל אנחת הקהילה

1190 ספא

קהילה יקרה,

השבוע התקיימה אסיפת היישוב העוסקת בהקמתו של בית כנסת נוסף בסעד, בית כנסת קהילתי לתפילה בנוסח עדות המזרח. זהו דיון מהותי שבסופו החלטה שתשפיע באופן ישיר, על אופיה של קהילת סעד לאורך שנים. מזה חודשים רבים ההנהלה הנוכחית וקודמתה, יחד עם בעלי התפקידים, עוסקים בנושא חשוב זה. שעות רבות של דיונים ארוכים, בחלקם לא פשוטים כלל, הגיעו לשיאם באסיפה שהייתה מורכבת וקשה. עוד נצטרך לעסוק בדברים שעלו בהם, אך לא עתה.

אחריותה של ההנהלה הקהילתית לקבל החלטות בראייה אסטרטגית רחבה, הצופה את פניה של הקהילה לאורך שנים רבות ואל מול השינויים וההתפתחויות הצפויים. ההחלטה על הקמת בית הכנסת באה לתת מענה לצורך אמיתי שעלה מהשטח, ומתוך הבנה כי צורך זה יילך ויגדל יחד עם צמיחתה של הקהילה שלנו וגיוונה המתעצם. לאורך כל הדרך היה ברור לנו כי מהלך זה, שהינו משמעותי ביותר בחיי הקהילה, ייעשה בתהליך קהילתי משמעותי וכך פעלנו לאורך כל התהליך, שהאסיפה השבוע היוותה את שיאו.

כעת, לאחר ההצבעה על ההסתייגויות בענין בית כנסת עדות המזרח, פנינו אל השלב הבא, להצבעה על החלטת ההנהלה להקמת בית הכנסת הקהילתי בסמוך לבית הכנסת הקיים. המהלך פורט בהרחבה באסיפה ואנו מאמינים כי יש לו חשיבות רבה לשמירה על אחדותה של הקהילה, תוך חיזוק חבריה על צורכיהם השונים. ההנהלה הקהילתית רואה ערך רב בקיומם של המגוון והרבגוניות, כחלק מחיזוקה ועוצמתה של קהילת סעד, ומאמינה כי הקמתו של בית הכנסת הקהילתי לתפילה בנוסח עדות המזרח, יהווה שלב משמעותי וחשוב בצמיחתה של קהילת סעד ובחיזוק לכידותה.

כעת מבטנו ממוקד ביעד הבא, ההצבעה על הצעת ההנהלה הקהילתית להקמת מבנה קבע לבית הכנסת הקהילתי בנוסח עדות המזרח, שימוקם בסמוך לבית הכנסת הקיים ויהווה חלק ממתחם בתי הכנסת של סעד.

חברים וחברות, זה הזמן של הקהילה כולה על גווניה, סגנונותיה וכלל חבריה, להתאחד ולתמוך בהצעת ההנהלה. לתמיכה משמעותית של כלל הקהילה יש ערך רב בעינינו להמשך המהלך והיא מהווה ביטוי לשותפות, ללכידות ולכוחה של הקהילה. זהו מאורע חגיגי ומיוחד לקהילה כולה.

אסיים במילותיו של ר' נחמן, בלחנה של נעמי שמר, הקוראים לנו להיות קשובים לניגון שלנו ושל הסובבים אותנו.

עָלִיו	שְׁלָחֶם	דַּע לָךְ
וּמְשִׁירַת הָעֶשְׂבִּים	טוֹב מְאֹד	שְׁכַל רוּעָה וְרוּעָה
נַעֲשֶׂה נִגוּן	לְהַתְפַּלֵּל בְּיַנְיָהֶם	יֵשׁ לוֹ נִגוּן מְיוֹחָד
שֶׁל הַלֵּב	וּבְשִׁמְחָה לְעַבֵּד	מְשָׁלוֹ
	אֶת ה'	דַּע לָךְ
	וּמְשִׁירַת הָעֶשְׂבִּים	שְׁכַל עֶשֶׂב וְעֶשֶׂב
	מִתְמַלֵּא הַלֵּב	יֵשׁ לוֹ שִׁירָה מְיוֹחָדָת
	וּמְשִׁתּוֹקֵק	מְשָׁלוֹ
	וּכְשֶׁהֵלֵב	וּמְשִׁירַת הָעֶשְׂבִּים
	מִן הַשִּׁירָה מִתְמַלֵּא	נַעֲשֶׂה נִגוּן
	וּמְשִׁתּוֹקֵק	שֶׁל רוּעָה
	אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	
	אוֹר גְּדוֹל	כְּמָה יָפָה
	אֲזִי נִמְשָׁד וְהוֹלֵךְ	כְּמָה יָפָה וְנָאָה
	מִקְדוּשְׁתָּהּ שֶׁל הָאֶרֶץ	כְּשִׁשׁוּמְעִים הַשִּׁירָה

שנזכה כולנו להקשיב לניגונו ולצורכו של האחר.

שבת שלום וברכה! **ערי**